

EELK KADRINA KATARIINA KOGUDUSE HÄÄLEKANDJA

ELULÄTE

jaanuar 2024 nr 99

SÕNA

**Kõik, kes te olete
Kristusesse ristitud,
olete Kristusega
rõivastatud. Gl 3:27**

MÕTE

Apostel võrdleb ristimist Kristusega rõivastumisega. Kuna ristimine ongi inimese uueks saamine Kristuses, siis peab võrdlus paika. Kui paneme selga uue, puhta rõiva, siis tunneme end alati paremini. Justkui uuestisündinutena. Ristimistalitusel sünnib inimene uuesti, et liikuda uude olemisse - ajalikust, bioloogilisest olemisest igavesse, Jumalast sündinud olemisse. Nende inimeste kogu moodustab kiriku.

Küllap on meilgi vaja seda lasta apostlil meelde tuletada, sest kuskil on üpris suur hulk kunagi ristitud inimesi, kes aga ilmselt on selle aja jooksul unustanud...

PALVE

Hea Isa taevas! Önnista, hoi ja juhi sina oma kirikut nii kõikjal maailmas kui ka siin meie kodumaal ning kodukandis. Kristuse nimel, aamen!

ÜLEVAADE AASTAST 2023

Issanda aasta 2023 möödus koguduse elus ilma suuremate sündmusteta. Valla rahastusega valmis kalmistu parkla, asfalteeriti ka leerimaja esine, kogu kompleks sai tänavavalgustuse. Kirikus suuremaid remonte ette ei võetud, kuid külalistemajas algas remont. Plaanis on külalistemaja taas avada, mille kaudu loodame teenida lisa koguduse rahakotti. Leerimajas tegutsevad endiselt Risti Pood ja Viive Koogid kodukohvik. Talvel peetakse seal ka jumalateenistusi ning toimuvad kirikukoori proovid. Samuti majutab kogudus endiselt Ukraina sõjapõgenikke. Meil elab üks perekond, teine neist on ära sõitnud.

AD 2023 arvudes.

Ristiti 4 last

Laulatati 2 paari

Maeti 10 inimest

Leeriõnnistamisi ei olnud

Peeti 51 jumalateenistust

Keskmiselt osales jumalateenistustel 8 inimest

Annetajaliikmeid 47 inimest

Ristiti ainult neli last.

Leeriõnnistamisi ei olnud. Meie koguduses on leerikursused toimunud tavaliselt kaks korda aastas - kevadel ja sügisel, kuid möödunud aastal jäid mõlemad ära osalejate puudusel.

Kirikus oli 6 kontserti enamasti suvisel ajal, kui kiriku sisekliima on talutav. Kirikukoor esines 10 korral, neist 5 korral jumalateenistustel kirikus. Orel on korras ja mängitav, organist on tasemel.

Paraku on pühapäevane kirikuskäimine jäänud hõredaks, millest on kahju, kuna see on ristiinimese jaoks ometi "vaimuliku laadimise" aeg.

Koguduse õpetaja töötas vahepeal Lasila Põhikoolis inglise keele õpetajana ja seepärast jäi aega ja jõudu kogudusetööks ilmselt väheks. Samuti on endiselt murekohaks töötajate puudus koguduses. Näib, et inimestel on niigi palju tegemist igapäevase leiva teenimisega ja seepärast vabatahtlikuks tegevuseks aega üle ei jää. Jätkame Jumala abiga.

Önnistagu Ta meile uut alanud aastat!

Uus ja lihtne kogudusele annetamise moodus!

Skänni QR
ja toeta oma
kodukogudust
AITÄH!

Kaheteistkümmnes osa

Nõgesnõmme põlvkond ja selle naabruses asuv vana mõisa viinaköök olid Aune Holmile olnud alati asjade järelemõtlemise kohaks. Just sinna naine järgmise päeva pärastlõunal suunduski. Ta ei teadnud, kes oli Toomas Seeder ja kingakarbi leitud ei osanud naine samuti midagi peale hakata.

Suurem jagu Mägismänni talus veedetud ajast oli jäänud tema nooruspõlve. Tahtis ta seda või mitte, aga Aune kahtlustas, et siin oli palju enam mängus, kui Vilma oli talle rääkinud. "Iga mees on oma saatuse sepp ja oma õnne valaja." Need klassikaks saanud filmi meloodia tunnussõnad tõusid nüüd seda ehedamini naise teadvusesse. Keegi oleks talle nagu kõrva sosistanud, et sa veel lahendad selle saladuse.

"Aune Holm, uus perearst, on mul õigus? Aga mida te siin teete, helde aeg?" See oli õpetaja Ploompuu hää ja naine oli sunnitud oma mõtetest end üles raputama.

"Tervist, oi vabandust, jäin vist nii mõttesse, et ei aimanudki, et siin veel keegi on," lausus Aune.

"Olite tõesti nii omas maailmas, et mitte ei sõandanud teid segada. Aga, milles asi, kui lubate uudishimulik olla?"

Kirikuõpetaja silmad tundusid nii rahustavad ja mõistvad.

"Elu on raske ja nüüd tuli välja, et ega me keegi vist Vilma memme õieti ei tunduki. Me leidsime lastega vanalt põõningult terve paki kingakarpi peidetud armastuskirju. Aga ma ei saanud neist aru."

"Oh, Aune, taaskord oleme me teema juures, mis pea kõiki inimesi vaevab, elu raskused ja teie küsite, et miks?"

"Jah."

Kirikuõpetaja kükitas Aune Holmi kõrvale maha: "Vaadake, kui me teaksime Jumala kõiki vastuseid elu küsimustele, siis oleks vist maailmas väga igav elada. Meie Loojal on kõik hästi korraldatud ja kui Ta seda ei teeks, valitseks maailmas vist kohutav kaos ja korralagedus ja sellest poleks kellelegi kasu."

"Ma ei saa sellest aru."

"Uskuge, mina ka alguses ei saanud, aga kui läksin vaimulikuks õppima, mõistsin, et siin universumi väikesel planeedil valitseb kord ja tasakaal. Keegi kõrgem justkui suunaks inimese elu. Tema päevi."

"Te olete kummaline härrasmees, õpetaja Ploompuu, aga Vilma memmest rääkides küsiks in, et miks ta mulle ei rääkinud?"

"Proua Holm, te ei saa ju ometi eeldada, et tundsite Vilmat nii hästi. Kõigil meil on hingel väikesed saladused. Mõnda hoiame neist rohkem endale, teist vähem."

"Kas teate Nõgesnõmmel, kedagi, kes nimetab end härra H?"

"Kui te nüüd niimoodi otse küsite, siis, ei, kindlasti mitte. Samas võib see olla vaid täht ees või perenimest. Aga kui läheksime siit veidi edasi, põlvkondliku ja saeveski suunas ning teel olles kõneleksite te mulle Mägismänni talust veidi lähemalt?"

Aune Holm oli sunnitud nõustuma. Mõlemad kõndisid jalakapuude vahelt läbi ning suundusid siis oja äärde. Aune ohkas sügavalt, kui alustas: "Vilma ja Eduard Holm ehitasid Mägismänni talu 1937 aasta kevadel. Aeg oli keeruline ja noorte inimestena ei olnud nad väga jõukad. Mägismänni talus on aastakümneid tegeletud kaalivate ja küülikute kasvatamisega. Iga viie aasta tagant, kui mu mees veel elas,

käisime tal siin ikka midagi parandamas, sest talu vajab ju pidevalt kõpitsemist."

"Ja siis Vilma teiega avameelne ei olnud? Ei rääkinud oma tundeelust?"

"Ei, kus sa sellega. Ta väitis pidevalt, et elus on olulisematki, kui rääkida tunnetest. Tööd tuleb teha. Tookord ei mõistnud ma ehk õigeid küsimusi küsida ja kui teie tulite eile oma alkohooliku jutuga, hakkasin ma kõhklema."

"Ja, Toomas Seeder ja Toivo Ummelas on Nõgesnõmme murelapsed tõesti, aga ega te seda ometi siis nii südamesse võtnud?"

"Õpetaja, Ploompuu, meie tütardega tulime Mägismänni tallu, selleks, et saada oma elud korda, aga keegi ei taha seda mõista! Mu vanem tütar, ta elab oma memme kaotust raskemini üle, kui Liisa ja ma olen võimetu teda selles toetama. Olen halb ema."

"Ei, Aune, nii ei tohi te emana mõelda. Te annate oma tütardele parima osa endast. Olete viisakas ja haritud ja teate, mis on teie lastele hetkel kõige parem."

Mõlemad peatusid purdel ja jäid veevoolu silmitses. Vulisevana liikus see ojas, minnes kindlalt oma rada. Aune Holm vaatas kirikuõpetajale otsa ja siis jälle vette:

"Õpetaja Ploompuu, miks te mulle seda kõike räägite? Eks Tali Arnogi "Kevades" esitas Kristjan Libele kõiksugu küsimusi, aga mitte kõik neist ei saanud vastuseid."

"Õigus. Aga nooruke Tali seda ju ei eeldanudki, et ta need vastused saaks, kas pole? Vaadake, tihti oleme me oma igapäevaste muredega nii koormatud, et ei näegi tervikut, suurt pilti. Me arvame end ära tegevast vaid oma osa ja sellest paistab inimesele piisavat. Kui nüüd otse elust näide tuua, siis võtkem kasvõi too Seedri noormees. Joob iga kahe nädala järel ja siis on paar päeva kaine ja ütleb ja tunnistab, et tahab maha jätta."

"Ja teie ja Jumal aidate teda?"

"Jumal saab vaid siis aidata, kui inimene teeb oma osa. Kas te siis ei mõista, Aune? See, kes ei otsi vastuseid, ei pruugi neid kunagi leida. Inimhingel peab olema julgust endale küsimusi esitada. Kui ta otsib neid vastuseid läbi Piibli, on ta juba poolel teel."

"Ma ei saa sellest aru. Mõistate?"

Aune Holm pöördus ja hakkas jooksuma Mägismänni poole, jättes kirikuõpetaja kaugele maha. Kibedad pisarad veeresid mööda ta põski alla ning ta ei suutnud neid ära pühkida. Käsi ükslingil äigas ta käisevarrukaga üle silmnäo ja sisenes siis kiiresti majja.

Järgneb...

PIIBLIVÕTI

Madal rosmariin

Mitmesugused võrtsid on ajaloos Palestiinas ja Iisraelis omandanud tugevat rolli juba inimajaloo algusest saati, dokumenteerib Piibel. Madal rosmariin pole selles osas mingi erand. Madala kasvu ja eeterlike õlide sisalduse tõttu on rosmariini kasutatud juba Vanas- Egiptuses. Botaaniliselt on tegemist madala puhmas põõsaga, millel on helerohelised või tumerohelised niitjad lehed ja taimede väga iseloomulik lõhn. Mida vanemaks taim saab, seda rohkem selle varred puituvad. Legendi kohaselt kümmelnud Kleopatra vannis, mille vette oli lisatud rosmariini õli. Rosmariin on iisraelaste jaoks tuntud kui paasaleiva maitsestaja, sest paasa ajal sõid juudid paasatalle koos kibedate ürtidega, et meenutada Egiptuse vangipõlve kibedust. Rosmariini kodumaaks peetakse Vahemeremaid. Tänapäeval lisatakse rosmariini ka verivorsti hulka.

Kõik peab juurduma seal, kuhu istutati.
püha Teresa Avilast
